

ՄԱՐՏ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ. կէս տարվանը 6 ռուբլ.:

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատանը և պ. Մատուրեանի խանութում

Օտարաբաղադրացիք գիմում են ուղղակի

Тифлис. Редакция „Машак“

Խմբագրատանը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (Բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Հայտարարութիւնները ընդունվում են ամէն լի գրուով:

Հայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 2 կօպէկ:

ԲՈՎԱՆԳԱՎՈՒԹԻՒՆ

Մեր անտառները — Ն երբ ի ն տ ե ս ու թ իւ ն: Նամակ խմբագրին: Ներքին լուրեր: Արտաքին տեսութիւն: Աւստրիա: Նամակ Թիւրքիայից: Արտաքին լուրեր: «Մշակի» հեռագրները: Գայտարարութիւններ: Տեղեկացոյց: Բանասիրական: Մի ամիս կաթնատնտեսական ուսումնարանում:

ՄԵՐ ԱՆՏԱՌՆԵՐԸ

III

Չեւեկերպեք մեր ասածները մեր լրագրի անցեալ համարներում:

Մեր երկրի ոչնչացող անտառները պահպանելու միջոցները սրբանք են:

Նախ և առաջ պէտք է մշտնջենք մեր անտառային վարչութեան մէջ Լւրսպայում ընդունված բնական և քաղաքատնտեսական ճիշդ գիտութիւնների վրա հիմնված տնտեսութեան մշակված սիստեմը և ենթարկել անտառների արգելների գործածութիւնը խիստ կանոններին և վերահսկողութեանը: Պէտք է զարգացնել

նոր անտառները երկրի այնպիսի տեղերում, օրինակ սարերի զառիւկայրների վրա, որտեղ չէ կարելի մտնել մի որ և է այլ տնտեսութեան ձև:

Պէտք է խստութեամբ արգելել անտառների կամայական կերպով սպառելը, պէտք է խստութեամբ օրէնքի համեմատ պատժել առողջ և հասակ առած ծառերից անօրին այրողներին, պէտք է պատել կամայական և անխնայ կերպով փայտ կտորներին, երբեք չը պէտք է թող տալ խաշնաբաժներին և անասնապահներին արածել իրանց հօտերը անտառի նորահաս թուփերի և տունկերի մէջ, որպէս զի նոր անտառների աճումը և հասակը չարգելի:

Բայց մի և նոյն ժամանակ անհրաժեշտ է ուղղորդութիւն դարձնել այն կէտերի վրա որ մենք յիշեցինք մեր առաջին յօդուածում:

Տնտեսապէս անզարգացած հասարակութիւնների մէջ անտառը համարվում է մի այնպիսի ընդհանուր մատչելի և ձրիապէս գոր-

ծածելի բնութեան բարիքը, ինչպէս օրինակ օդը և գետերի ջուրը: Բայց խկապէս այդպէս չէ: Ջուրը և օդը չեն սպառվում, իսկ անտառը անխոհեմ, շուայլ և անխնայ գործածվելով սպառվում է և մի և նոյն ժամանակ պատճառ է լինում ջրերի պակասելուն և օդի վատանալուն:

Չէ կարելի իւրաքանչիւր գիւղացուն թող տալ անհաշիւ կտրել և սպառել անտառը, բայց անտառի արգելների գործածութիւնը պէտք է կանոնաւորվի, սահմանվի անխախտ կանոնների մէջ և ենթարկվի ճիշդ մաթեմատիկական հաշիւն և օրինական խիստ կոնտրոլին:

Ռուսաստանի ներքին նահանգներում, ինչպէս ասացինք, թաղաւորական անտառներից փայտի դուրս տանելը, և վաճառելը աճուրդով է տրվում: Հարուստ գումարատէրերից ով որ ամենամեծ գին է տալիս, նրան է մրնում աճուրդը: Հասկանալի է որ գումարատէրը մեծ գին ներկայա-

ցնելով չունի աչքի առջև ոչ տէրութեան շահերը, ոչ էլ երկրի և ժողովրդի օգուտները: Նա կթէ ձեռք է տալիս անտառի էկսպլուատացիային, նա անում է այդ միայն այն նպատակով որ շահվի, հարստանայ: Երբ այդ տեսակ գումարատէր հարստահարողների ձեռքը ընկնում է անտառի արգելները, նրանք դառնում են մենավաճառ և ծախում են փայտը կամայական գներով:

Յանկալի է որ այդ սիստեմը չը մտնի Մշակութեանը, եթէ ոչ նա վերջին հարուստ կը տայ մեր անտառների գոյութեանը:

Դորան առաջն առնելու համար մի միջոց կայ միայն: Թող անտառային վարչութիւնը մշակի նոր և խիստ կանոններ և այդ կանոնների հիման վրա յանձնի անտառների էկսպլուատացիան ոչ թէ գումարատէրերին, թող տայ իւրաքանչիւր գիւղացուն անխնայ կտրել ծառերը, այլ յանձնի այդ էկսպլուատացիան գիւղական համայնքին, պահանջելով հա-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՄԻ ԱՄԻՍ ԿԱՅՆԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱՐԱՌՈՒՄ

V

Ով բացի մեր բնական երկրից ուրիշ տեղեր չէ եղել՝ դժուար կարող է գաղափար կազմել այն իւրաքանչեւական մեքենաների — խնոցների — վրա, որ այժմ գործ են ածվում Եւրոպայի և Ամերիկայի զանազան նահանգներում: Նկարագրել և մանրամասն ըննել նրանց՝ ոչ մտադրութիւն և ոչ կարողութիւն ունենալ մի այնպիսի լրագրական յօդուածում, Այն ինչ կարող կը լինենք մեր կողմից — այդ գործիքների առիթով մի ընդհանուր յայտնելն է:

Կովկասի և Հայաստանի զանազան մասներում գործ են ածվում զանազան խնոցներ, սկսած ամենամիջոցներից և ամենահասարակներից մինչև փոքր ի շատե մեծը և կատարելագործվածը: Ներանք այն պահանջներին նայած, որ առհասարակ մեր երկրում կայ, կարելի է առել այնքան էլ անպարմար չեն. բայց այնու ամենայնիւ. աչքի առաջ ունենալով այն կատարելագործութիւնները, որ ուրիշ տեղերում արված են, չէ կարելի ի սրտէ չը զանկալ, որ և մեր երկրում ընդունելն այն և այն օգտակար գիւղութիւնները կամ յարմարութիւնները: Մեզանում մեր խնոցներով չէ կարելի իւրաքանչիւր րոպէ՝ առանց գործը ընդհատելու՝ նայել իւրի պատրաստութեան, չէ կարելի ճիշդ որոշել այն կէտը, երբ իւրը արդէն պատրաստ է և ուրեմն խնոցին պէտք է դադարեցնել բոլորովին: Մեք համար առանձին մի վնաս չունի, եթէ մենք փոքր ինչ աւելի իւրը կը հարենք. բայց հարկաւոր էլ չէ, որ պատրաստած կարող իւրը դիմացկուն լինի — իսկ այնտեղ րոպէն թանգ են համարում և աւելի խնո-

ցվել չեն տալիս, կարող իւրը դուրս է գալիս անուշահամ և աւելի դիմացկուն:

Կաթնատնտեսական ուսումնարանում փայտեայ մեծ խնոցին չոգեչարժ մեքենայով է բան անում: Մեքենայի առանձին մասների կապերը այնպէս են չինված, որ կարելի է յարմարեցնել և ձիու (կամ եղան), այսինքն չինել ձրաշարժ մեքենայ: Նոյնպէս պատրաստ իւրը ձեռքով չեն ձմրում, այլ մեքենայով և շատ տեղերում ամենին լուսնում էլ չեն ջրով. այլ միայն բաւականաճառ են թանից քամելով:

Մեքենաների և գործիքների վրա խոսելով այստեղ՝ չենք կարող աչքի չանցնել առհասարակ դրանց տեղը մեր կենսային մէջ: Մեքենաները մենք ստիպված ենք լինում առհասարակ բերել տալ Եւրոպայից՝ մեզ համար բաւականին թանգ գներով: Մի որ և իցէ վնաս կամ խանգարումն պատահած ժամանակ, մենք կարողութիւն չենք ունենում ինքներս մեր երկրում եղած միջոցներով ուղղել, կարկատել և թանգ գնած մեքենան դուր տեղը տարինելով ընկնում է մի ամբարում: Շատ անգամ ամենամեծ արգելքը նրանում է լինում, որ ոչ մեքենայ բերել տալից ինքը լաւ գիտէ մեքենայի չինվածքը և գործածութիւնը և ոչ այն մարդը, որ դրած է նրա հսկողութեան տակ: Ամենեքեան լաւ յիշում են մեքենաների մօզան, որ մի քանի տարի առաջ կար մեզանում. բերել էին տալիս բաւական մեքենա, ճրագու չինելու, թել մանելու, կտաւ գործելու մեքենաներ և այլ շատ ուրիշ գործիքներ, որ այժմ ըստ մեծի մասին մի անկիւնում ընկած փութում են: Շատ անգամ լաւ չէին կշռում երկրի զանազան հանգամանքները, պահանջը, յարմարութիւնը. բազմի: Բերմունքին և անողութեան էին միայն յոյս դնում: Որինակ, ինչ նշանակութիւն կարող էր ունենալ ճրագու պատրաստելու մեքենաներ և այլ այնպիսի զանազան տեսակ վառելու արժանագին նիւթեր կան. բայց այդպէս մեքենայ բերված է այնտեղ մի քանի տարի առաջ և անգործադիր ընկած է: Ի հարկէ շատ մեղադրել չէ կարելի. նախընթաց տարի-

ների վաճառականութեան գրութիւնը վատ էր, ամենայնուայի վաճառահանման նիւթերը իրանց գները սաստիկ փոխեցին. տատանվող ու ատանդական միտքը պէտք է ձեռք խփել և մեքենաների, ուր չէր կարելի առաջին անգամից և առանց սխառների գործ տեսնել և դժուար էր կարճ միջոցում գիտութիւն ու հմտութիւն ձեռք բերել:

Բացի դրանից մի որ և իցէ մեքենայ Եւրոպայում կարող է շատ օգտակար լինել, իսկ մեր երկրում ոչ. թէ և լինէին մեր երկրում նոյնպիսի սպառողներ, պահանջողներ. Գրա պատճառը պէտք է որոնել անտեսական և քաղաքական պայմանների զանազանութեան մէջ: Բանը նրանում է, որ մեքենայի մի և նոյն արդիւնաբերութիւնը այնտեղ աւելի զին ունի քան մեզանում: Որինակ, եթէ մի գործիք արժէ 100 ռուբլ, այդ զինը անգլիացու համար կարող է լինել շատ էժան. իսկ հայկ. համար Հայաստանում ընդհանրապէս թանգ: Անգլիայում այն փայտը, որ գործ է ածված մեքենայ չինելու համար, աւելի թանգ է քան մեզանում. այն վարձը որ տրված է մշակին՝ 3—4 անգամ քանակութեան կողմից աւելի շատ է մերից. — բայց և անգլիացու մեքենայի արդիւնաբերութիւնը ծախվում է համապատասխան աւելի թանգ մերից: Եթէ մեր երկրում էլ արդիւնաբերութեան զինը և միւս հանգամանքները նոյնը լինէին, և հարկէ մեքենան մեզ էլ նոյնպիսի օգուտ կը տար: Ցաւը նրանում է, որ մենք ինքներս անգործ ենք մեր երկրում, մեր սեփական գործարաններում, մեր առօրեայ գների հաւասարակշռութեան հիման վրա մեքենաներ և գործիքներ պատրաստել և մինչև այժմ էլ ստիպված ենք դառնալ Եւրոպային: Ընթերցողներից շատերը տեսած կը լինեն Ֆրանսիայիցներին, որոնք Կովկասից ընկողի փայտ էին գնում մեծ քանակութեամբ և ուղարկում էին Ֆրանսիա: Այդ փայտը աշխատանքով ծախվում է գործարանին, գործարանը գործիք պատրաստելով աշխատանքով տալիս է վաճառականին և սա դարձեալ իր շահը մէջ տեղ չը

մոռանալով ծախում է կրկին կովկասցուն և այդ երկայն չըջանի մէջ փայտի գինը բացառիկ բարձրանում է հինգ կամ տասն անգամ: Ի հարկէ խնդիրը ընկողնելում չէ, այլ ամբողջ երկրի մէջ:

Այս և սրանց նման ուրիշ պատճառներ վնասում են և արգելում գործիքների բազմապատկումը մեզանում, մինչդեռ գործիքների նշանակութիւնը և անհրաժեշտութիւնը օրից օր աւելանում է. Առանց կատարելագործութիւնների, առանց մեքենաների մշակման մեր նահապետական արդիւնաբերութեան մէջ, մեզ համար կեանք չը կայ, մեզ համար վերականգնումն չը կայ մեր տնտեսական թշուառ ունեղ գրութիւնից: Շատ բան է միայն մեզ հարկաւոր. և հմտութիւն ու գիտութիւն և ցանկութիւն ու ձեռնարկութեան ոգի, և հարստութիւն ու զոհերի պատրաստականութիւն... Բոլոր յաջող հանգամանքները միայն մեզ համար անմտացածին և անհասանելի են. գոնէ եղած պայմաններում աշխատենք և գործենք կարելի չափ չըջանայեցողութեամբ:

Մեր գրվածքի ուղիղ նպատակից չեղվեցանք և շատ կանգ առինք մեքենաների վրա. դառնանք մեր խօսքի շարունակութեան:

Այն խնոցին, որ գործ է ածվում կաթնատնտեսական ուսումնարանում միանգամից տաճում է 10 պուդ և աւելի սեր, խնոցին ունի մի փոքրիկ ծակ, որ տալիս է կարողութիւն իւրաքանչիւր րոպէ նայել սերին և իւրահանութեան, իւրը երբ դառնում է ցորենահատի մեծութեան խնոցի մէջ, իսկոյն կանգնեցնում են մեքենան և իւրը ժողովում. իւրը առհասարակ ուղարկում են Պետերբուրգ, երբեմն քաղցր, երբեմն աղի: Մեզանում կարող իւրը աղած քիչ գնելից գործ ածում. իսկ դա Անգլիայում շատ տարածված է: — Իւրը ամբողջ լինում է դեղնագոյն, իսկ ձմեռը սպիտակ: Գնելին գոյնը, ինչպէս յայտնի է, կախված է կանաչ խոտից. ձմեռը կանաչ խոտ չը կայ և իւրին ամառվայ գեղեցիկ գոյնը տալու համար ներկում են օրինակ զաղարի հիւթով կամ օրեան անուանված ներկով: Այդ ներկը

(Կր շարունակվի)

դրաշն կոմսը երկար բացատրութիւն տուեց զէլեգացիաներին թէ ինչէ՞ քան ինչպէ՞ս ինչպէ՞ս կրեցինք: Անդրաշն խօսքերը պարզ ցոյց են տալի թէ արեւելեան հարցը ինչպիսի ծանր հարց է որը հարկաւոր է վճռել այժմ այնպէս որ էլ չի խանգարիլ Ներսիսի խաղաղութիւնը: Մենք ծանօթացնում ենք մեր ընթերցողներին Անդրաշնի տված բացատրութեան բովանդակութեան հետ:

Այժմեան քաղաքական դրութեան մէջ մեր ուշադրութիւնը դրաւում են գլխաւորապէս երկու դէպքեր. խաղաղութեան հիմնական պայմանները և մի եւրոպական խնդրէսի գոյ-մարմնը յոյսը, որը վերջնական կերպով պիտի կարգադրէ պատերազմի հետեանք եղած փոփոխութիւնները: Նա չեմ ուզում մանրա-մաս քննել խաղաղութեան հիմնական պայ-մանները, որովհետեւ դեռ վաւերական կեր-պով յայտնված չեն մեզ: Նա այդ քննութիւ-նը հարկաւոր չեմ համարում այսօր, երբ կոն-գրէսի գումարով լուծւել ժամանակ է մնացել: Մեզ օգտակար է երեւում մի ճշմարիտ պրո-գրամ մաս կազմել կոնգրէսում լինելու խորհր-դակցութիւններից առաջ: Տէրութիւններից եթէ միմիայն այնպէս ցոյց տայ որ իր տե-սակետը տարբերվում է միւսներից, կարելի է որ կոնգրէսիցիայի առաջարկութիւնը չի-րագործվի հէնց այն րոպէին որ նա կը սկ-սվի: Շատ բնական է որ պատերազմի դաշ-տի վրա եղած կարգադրութիւնների մէջ պա-տերազմական շահերը նախադաս համարվեն քան թէ քաղաքական շահերը և անկարելի է որ Ներսիսի և մասնաւորապէս մի քանի տէրութիւնների շահերը չը վնասվեն այն բանակցութիւններից որոնց ներկայ չեն գտն-վում այդ տէրութիւնները և յաղթողը ու յաղթվողը առանձին են մնում: Այդպէս է պատահում մասնաւոր երբ եղած կարգա-դրութիւնները ոչ թէ վերջնական և որոշ են համարվում, այլ յետոյ ընդունելու են վերջնա-կան համաձայնութեան հիմունքներ:

«Հասարակական կարծիքն էլ մի ծայրահե-ղութիւնից դէպի միւս ծայրահեղութիւնն է գնում, հիմնովիլ հեռագրիւնների բերած կարճ և հակասական տեղեւութիւնների վրա: Նա կարծում եմ որ քաղաքական ընդհանուր դրութիւնը այդչափ անհանգստացնող կերպով չի ներկայացվի կոնգրէսում: Ռուսաստանը մի քանի անգամ յայտնել է թէ իր սուրբ մերկայրած է ոչ թէ անձնական նպատակով, այլ արեւելեան քրիստոնեաների դրութիւնը բարւոքելու համար: Մենք էլ պարտաւոր ենք պահանջել որ ոչ մեր և ոչ Ներսիսի շա-հերը չը վնասվեն այդ պատերազմի հետեան-քննից: Ներսիսի իրաւունքը և գլխաւոր շահը պահանջում են որ պատերազմի հե-տեանք լինի խաղաղութիւն և ոչ թէ մի այնպիսի դրութիւն որ նոր անկարգութիւն-ների սերմ ունենայ իր մէջ. որ արեւելեան հարցը վճռվի, որչափ կարելի է, գոհացու-ցիլ կերպով և ոչ թէ եւրոպական հաւասա-րակշռութիւնը վնասվի: Կոնգրէսիցիայի աշխատութիւնը կը լինի այս նկատողութեան հետ համաձայնեցնել եղած պատերազմի հե-տեանքը և այդ թէ Ռուսաստանի և թէ Նե-րսիսի համար շահաւոր է: Այս բանը կա-տարեալ իմանալու համար հարկաւոր է գի-տենալ թէ Ռուսաստան ինչ ծանր և մեծ աշխատութեան ձեռք է զարկել: Այդ աշ-խատութիւնը նմանում է մի խախտված շն-քի կէսը քանդելու այնպէս որ ամբողջն էլ չի վնասվի և չի քանդվի: Պղնձը հալեց-նում են որ ո և իցէ ձեռով մի բան չլինեն նրա-նից: Արեւելքում, ես, դեռ տեսնում եմ միայն հալված մետաղ որ այրվում է, բայց չեմ տեսնում այն կաղապարը որով պէտք է մի յարմար ձև տալ նրան: Նիթէ Ռուսաստանի և թիւրքիայի մէջ որոշված պայմանները հա-տատարվել են և գործարկվել, մենք կը դիտենանք միայն թէ թիւրքիայի մի մա-սը ինչ կերպարանք կունենայ, բայց չենք

զիտենայ թէ միւս մասը ի՞նչ կը լինի: «Հարցը նրանումն է թէ մինչև որ աստի-ճան կարելի է փոքրացնել թիւրքիան, եթէ ուզում ենք որ նա շարունակէ դուրսիւն ունենալ: Նիթէ քրիստոնեայ հպատակների մի մասի դրութիւնը բարւոքիլ և ապահովիլ նոր կարգադրութիւններով, ի՞նչպէս կարելի է արեւելքի այլ քրիստոնեաների դրութիւնն էլ նոյնպէս բարւոքիլ և ապահովել: Ի՞նչ երաշ-խատութիւն պիտի տրվի այդ բարեկարգու-թիւնները գործարկելու թիւրքիայի այլ մա-սերում գտնված քրիստոնեաների համար: Այս հարցերը այնչափ ծանր և այնչափ դը-ժուար են որ ամբողջ Ներսիսի համաձայ-նութեամբ միայն կարելի է վճռել: Նիթէ մի տէրութիւն ուզենայ այս բոլոր հարցերը իր կամքի համեմատ միայն կարգադրել, այդ տէրութիւնը պէտք է որ կարողանայ իր յոյ-սը զննել Ներսիսի մնացած մասի դէմ կազ-մված մի դաշնակցութեան վրա. բայց այդ-պիսի դաշնակցութիւն չը կայ:

Ռուսաստանն ոչ մի կերպով մերժած չէ ՏԵ-ի դաշնակցութիւնը ստորագրող տէրութիւննե-րի իրաւունքը և իր շահն էլ չի պահանջել որ իր արեւելք թափված լինի այն բաների հա-մար որոնց տեղութիւնը չի երաշխաւորվի և որոնք Ներսիսի չը կամենայ վաւերացնել: Այս բոլոր պատճառներով կարելի է յուսալ որ մեծ տէրութիւնները կը համաձայնվեն: Այս յուսով է որ աւստրո-ունգարական կառավա-րութիւնը կը ներկայանայ կոնգրէսում: Նա իր պարտաւորութիւն է համարում աշխա-տել խաղաղութիւնը պահպանելու և մի և նոյն ժամանակ ազգու կերպով պաշտպանել Սաւորո-Ունգարիայի մասնաւոր և Ներսիսի ընդհանուր շահերը: Մենք սկզբից յայտնած ենք որ իրաւունք ունենք մեր շահերը պաշտ-պանել խաղաղութեան վերջին կարգադրու-թիւնը եղած ժամանակ: Կառավարութիւնը, համաձայն այդ քաղաքականութեան, մինչև այժմ չէ դիմել ժողովրդի ներկայացուցիչնե-րին և չէ խնդրել նրա անձնաւորութիւնը: Այսու ամենայնիւ, մի երկրի կառավարութիւն որ այնչափ մեծ շահեր ունի այդ հարցերի մէջ, չէ կարող իր բոլոր հաշիւները պարզա-պէս յոյսերի վրա դնել: Մենք խաղաղութեան հաստատվելու րոպէին պահանջել մեր աշ-խատութիւնը, հարկաւոր էր այդ րոպէի հա-մար ամբողջ և կենտրոնացնել տէրութեան բոլոր ոյժերը:

«Կառավարութիւնը գլխում է այսօր ժո-ղովրդի ներկայացուցիչներին այն զգացումով թէ իր պարտաւորութիւնն է ապահովել պե-տութեան շահերը որ և իցէ յանկարծական պատահարի դէմ և թէ պէտք չէ զիպլումա-տիական փաստաբանութիւնների վրա միայն յոյս դնել այնպիսի րոպէում որ շահ ունեցող ամեն տէրութիւնները ոտքից մինչև գլուխ գլխաւորված են երեւում: Մենք չենք ուզում այսօր մեր զօրքերը մօբիլիզացիայի մէջ դնել: մենք ուզում ենք միայն այն դրութեան մէջ լինել որ հարկաւոր դէպքում կարողանանք պէտք եղածը անել: Մեր այս առաջարկութեան մէջ թշնամական խորհուրդ չը կայ այս կամ այն տէրութեան դէմ. նոյնպէս մեր նպատա-կը դատարկ է անայն մի ցոյց անել չէ, այլ պարզապէս մի զգուշութիւն է որ և իցէ պատահականութեան դէմ և մի ապացոյց է թէ կառավարութիւնը աշխատում է պաշտ-պանել Ներսիսի շահերը Ներսիսի գործակ-ցութեամբ, իսկ աւստրո-ունգարական շա-հերը Աւստրիայի սեփական միջոցներով: Կա-ռավարութեան համար փտահոլութեան քուէ չէ այս կերպիւր որ խնդրում եմ ձեզանից. մի այնպիսի կրեպիտ է դա որ դէլեգացիաները ոչ թէ այժմեան միջնադարիկներն են լի-նեն, այլ հարկաւոր է տալ որ և իցէ կառա-վարութեան, որից խնդրում են երաշխաւորել այժմեան դէպքերում երկրի շահերի պահ-պանվելը:

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԿԻԱՅԻՅ

Կ. Պոլիս, 8 մարտ 178

Երեկ թիւիման հայրիկ մեկնեցաւ դնաց Կ. Պոլսէն դէպի Ներսիս: Թէ ինչ նպատակով գնա-ցած է հայրիկը, որոշ չը գիտենք. գուցէ մի քիչ տկարութիւն ունենալով, օդափոխութեան հա-մար գնացած լինի: Իր հետ ունի քաջ լեզուա-գէտ և ազգասէր երիտասարդներ թարգմանու-թեան պաշտօնով:

Այստեղ ազգային զգացումը շատ ոգևորված է այժմ. ամեն հայ կը զգայ թէ հայրենիքի փը-կութեան ժամը հնչած է և թէ պէտք է գործել: Կուսակցական ոգիները լուծ են և Հայաստանի ոգին է որ կը խօսի միայն: Սրբազան Ներսիս պատրիարքը իր ազգասիրական եռանդով և գոր-ծունէութեամբ մուգնել տուաւ իր բոլոր անցեալ սխալները և ամեն կուսակցութեան ալ սիրելի եղած է այժմ: Մեծ. Ստեփան էֆ. Փափազեան որ քիչ ժամանակ յառաջ գալթակութեան քար եղած էր իր հակառակորդներու առջև, այժմ ամենուն համակրութիւնը կը վայելի իբրեւ գոր-ծող և եռանդուն հայ: Մենք մեծ յոյս ունենք թէ այսպիսի տաղանդի ժամանակ որ հայ ազգի մահուան և կենսի խնդիրը կը յուզվի, էջմիա-ծնի Վեհափառ Կաթողիկոսը զմեզ չը մոռնար: Նա անտարբեր չը մնար թիւրքիականատակ իւր միլիտար որդոց ձայնին և իւր բարձր ազ-դեցութիւնը կը գործադրէ, դիմելով ուր որ յար-մար է և հարկաւոր է, որպէս զի Հայաստան ազատութիւնը հարստահարող լուծէն և իւր օրինաւոր և պատուաւոր կառավարութիւնը ու-նենայ: Մեծ մարդերը պէտք է որ մեծ գործեր տեսնեն. Վեհափառ Կաթողիկոսը որ շատ լաւ կիմանայ իւր պաշտօնի մեծութիւնը, յոյս ունենք որ այժմ զբաղուած կը լինի մեծ գործերի վրա մտածելով և իւր գործունէութիւնը որչափ ալ զգալի լինի մեզ համար առ այժմ, ապագային մի փառաւոր անուն կը թողու իւր ետեւէն: Մենք այս յոյսերը կը մտածենք մեր մէջ իրաւմբ, որովհետեւ կը մտածենք թէ ազգին ծառայել ուզողին և պաշտօն ունեցողին համար ինչ աւելի յարմար րոպէ կայ քան թէ այժմ:

Ռուսերը եւրոպական թիւրքիայի մէջ հայերին հետ շատ լաւ կը վարուին: Ազրիստուպոլի մէջ մեծ պաշտօններ հայոց յանձնեցին և շատ աւելի սէր և համակրութիւն ցոյց կը տան հայերուն քան թէ յոյներուն:

Նիկոլայ մեծ դուքսը կը բնակի Այ-Ստեֆա-նոս ճառասաններու տունը և յայտնի է որ ճա-տեան գերագաւորներ շատ լաւ գիտէ ինչպէս հարկաւոր է հիւրընկալել կայսերազն իշխաններ և ազգի պատիւը բարձրացնել նոյն առիտ:

Տեղական «Levant Herald» րազբին մէջ մի նամակ էր հրատարակուած, իբրումի իւր թըղ-թակցէն գրուած: Թղթակիցը կը գանգատի թէ ռուսերը Հայաստանի մէջ շատ տարաբնույթութեամբ կը վարուին հայերուն հետ. բայց ազգային թիւր-թիւր հերքեցին «Levant Herald»-ի այդ լուրը: «Թիւրքիական Էֆքես» րազբը բացարձակա-պէս հաստատեց թէ ռուսերը հայոց հետ շատ լաւ կը վարուին թիւրքական Հայաստանի մէջ:

Հ.

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Ասում են թէ վախճանած իշխան Չէրկաս-կու տեղ Բաղարիայի կառավարիչ կը լինի դե-նեւալ Լեւոնտիկի եղբայր կոմս Իգնատիէվ: Յայտնի է որ իր պաշտօնը կը տէէ մինչև Բա-ղարիայի իշխանի ընտրվելը:

—Բաղարիայի իշխանութեան համար առ այժմ երկու կանդիդատների անունն է լսվում: Մինն է իշխան Լուի դը Բատէնբերգ, 24 տարեկան, գերմանացի հօր կողմից որ Հէսսէնի իշխանն է, ինչպիսի մօր կողմից և ազգական Ռուսաս-տանի կայսրուհուն և Անգլիայի Ալիս իշխանու-հուն: Միւս կանդիդատն է Կ. Պոլսում գերմա-նական դեսպան Բէյս իշխանը որ դեսպանական պաշտօն վարած է նաև Ս. Պետերբուրգում: Բէյս իշխանը ծնած է 1825-ին, Սաքսէն-Վէյ-մարի մեծ դուքսի փեսան է և իր կնոջ մօր կողմից ազգական է Ռուսաստանի կայսերական գերագաւորին:

—Աթէնքից եկած լուրերին նայելով ապս-տամբութիւնը հետզհետեւ տարածվում է Թու-նաստանի սահմանակից թիւրքական նահանգնե-րում և ապստամբները մեծ յաղթութիւններ են անում: Բ. Գուլը հետզհետեւ զօրքեր է ուղար-կում որ ապստամբներին հանդարտեն, բայց չէ աշողվում:

—Աթէնքից գրում են մարտի 1/13-ին թէ Աթերիկայի նախկին նախագահ գեներալ Գրանտ հասել է Աթէնք և այցելութիւն է արել Գէորգ թագաւորին: Աթէնքից գնացել է Նապոլի:

—Կ. Պոլսից հեռագրում են «Kölnische Zei- tung» րազբին թէ մեծ յուզում կայ Սիրիայում: Սիրիացիները կամենում են որ իրանց երկիրը ազատվի օսմանեան լծից և միանայ Նիկիտոսի հետ:

—Բաղարիայի հարաւ-արեւմտեան մի քանի նահանգներում, և մասնաւորապէս Տիմոկի ձա-րում, բաղարիները սպառնական ցոյցեր են արել սերբիացիների դէմ, որովհետեւ սրանք տուրք են պահանջել աղօտիկ բնակիչներից: Ռուսները այդպէս չը վարվեցան բաղարիների հետ:

—Տրիէստից հեռագրում են մարտի 9-ին (փե-տրվ. 25) թէ աւստրիական «Լոյդ» ընկերութեան Սֆինքս չոգենաւ 2500 չէրքէսներով Կալու-լայից զալիս այրվել է և Նլեա հրուանդանի մօտ ընկղմվել է: 500 մարդ մեռել են:

—Կիլիկիայի Ադանա նահանգում կենդանի-ների մէջ տարափոխիկ ախտ տարածված լինե-լով, Բ. Գուլը արգելել է այդ նահանգից կեն-դանիներ տանել օրել տեղ:

—Լրագիրները հաղորդում են որ թիւրքաց սուլթանը հրամայել է նշանակել թիւրք հիւպա-տոսներ Բաթում և Վարս քաղաքներում:

—Լրագիրները հաղորդում են մարտի 9-ից, որ Վիլնիւ կայսրը բարեկամական կերպով պա-տասխան գրեց պապի նամակին: Կայսրը համա-ձայնութիւն է յայտնում խաղաղութեամբ վեր-ջացնել բանը, և թոյլ է տալի որ առաջ ինքն պապը ներկայացնէ իր առաջարկութիւնները:

ՄՇԱԿԻ ՀՆՈՒԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՆԻՑ

ԼՕՆԴՈՆ, 1 ապրիլ (20 մարտ): Անգլիական համայնքների խորհրդի նիստում Հարդի ներ-կայացրեց թագուհու հրամանը անյապաղ գէներլ կանչել պաշարի զօրքերը և միլիցիան հաւաքել: Լօրդ Գրենվիլ և մարկիզ Հարտին-գտօն ապրիլի 3-ին (մարտի 22-ին) կընդու-նեն ամբողջ Անգլիայի ազատամիտ ընկերու-թիւնների պատգամաւորներին Բայտօնի ա-ռաջնորդութեամբ, որոնք յայտնվում են յօ-գուտ խաղաղութեան պահպանելու:

ԲԵԼԳԻԱ, 1 ապրիլ (20 մարտ): Խօր-վատօվել ներկայացրեց իր հրաժարականը:

Կ. ՊՈԼԻՍ: Մեծ Իշխան Նիկոլայ Նիկոլա-յիվիչ երեկ ներկայ գտնվեցաւ գերմանական դեսպանի որդու մկրտութեան հանդիսին:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, մարտի 22-ին: Այս րօ-պէին հասաւ Ս. Պետերբուրգ կոմս Իգնատիէվ:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, մարտի 22-ին: Պետական բանկի 5% տոմսը առաջին շրջանի արժէ

95 ր. 50 Կ., երկրորդ 95 ր., երրորդ 95 ր., չորրորդ 94 ր. 75 Կ., ներքին առաջին 5% փոխառութեան տոմսը արժէ 221 ր., երկրորդ 220 ր. 37 Կ., ոսկի 8 ր. 46 Կօպէկ: Լօնդօնի վրա ռուսաց րուբլը արժէ 23 1/3 Կօպէկ, Գերմանիայի վրա ռուսաց 100 րուբլ արժէ 201 մարկ, Փարիզի վրա 247 ֆրանկ: Տրամադրութիւնը թուական է:

ՎԻԵՆԱ, 21 մարտի (ապրիլի 2): Ռու-սաց զօրքերը ուղևորվեցին դէպի Գալիցիոյ թիւրքաց գերիները վերադարձնել յետագը-ված է: Թիւրքերը ամրացնում են Բուրկի-բէն: Ամեն օր Սան-Ստեֆանօ գալիս են ռու-սաց շոգենաւներ պաշարի մեծ բեռներով: Ռուսաց բոլոր զօրքերը, որոնք գտնվում էին Բալկանեան սարերի հիւսիսային կողմը, մօ-տենում են Գունայ գետին նոր ամրոցներ շե-նելով և հիւները ամրացնելով: Սօֆիայում նոյնպէս հաւաքված են ռուսաց զօրքերը մեծ քանակութեամբ, դրանք էլ տանվում են Բալկանեան սարերի հարաւային կողմը:

ԼՕՆԴՈՆ, 21 մարտի (ապրիլի 2): Տպված է թագուհու հրամանը, որ պահեստի բոլոր զօրքերը մինչև ապրիլի 19 հաւաքվին այն տեղերը, որ նշանակել է պատերազմական միջնադր: Լուր կայ, իբր թէ կոմս Բէյտո ուղևորվել է Վիլնիւս Այսօր թագուհու մօտ միջնադրների խորհուրդ կայ:

Խմբագիր — հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՆ ԻՐՈՒՆԻ